

[Hendriksen.]

gaa ind paa en pure Ophævelse af Loven. Det er dette sidste, vi ikke vil. Vi har hverken skærpet eller mildnet vort Standpunkt til denne Lovgivning. Vort Standpunkt er nøjagtigt det samme, som det var i Foraaret.

Det ærede Medlem Hr. Steen kunde ønske en rolig og lidenskabsløs Undersøgelse af de Faktorer, der er af Interesse i disse Forhold, altsaa vedrørende Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed. Men det ærede Medlem tilføjede, at Forudsætningen for, at han vilde gaa ind i en saadan rolig, lidenskabsløs Forhandling, maatte være den, at det foreliggende Lovforslag blev vedtaget. Det ærede Medlems Udtalelser i saa Henseende er senere tiltraadt af det ærede Medlem Hr. Nygaard og af den højtærede Handelsminister. Jeg kan sige, at vi for vort Vedkommende ikke kan gaa med til noget saadant. Vi vil gerne gaa med til en rolig og lidenskabsløs Undersøgelse, men kun paa Betingelse af, at den nuværende Lov paa dette Omraade oprettholdes.

Steen: Jeg takker den højtærede Minister for Tilsagnet om, naar det foreliggende Lovforslag, forhaabentlig inden længe, er gennemført, da at tage Initiativet til den Undersøgelse, vort Parti har fremsat Ønske om, et Ønske, som paa virkningsfuld Maade blev understreget gennem den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Nygaard fremsatte.

Jeg vil saa gerne sige til det ærede Medlem Hr. Slebsager, at de Bemærkninger, det ærede Medlem nu gjorde, om det Forhold, jeg havde tilladt mig at gøre opmærksom paa med Hensyn til Smeden i Vestjylland, var en Bekræftelse paa den Fremstilling, jeg havde givet. Det ærede Medlem vil ikke som den forstandige Mand, han er, gøre noget Forsøg paa at benægte, at det Forhold, der der forelaa, var det typiske Forhold, Venstrepartiet Gang paa Gang har brugt i Agitationen netop for denne Lovgivnings Fremme. Men naar det nu har vist sig, og det er jo Konklusionen af de samstemmende Redegørelser for, hvad der her er sket, at Loven ikke duede, selv overfor dette mest typiske Venstreeksempel, burde det ærede Medlem tage Konsekvenserne deraf, erkende, at her har de taget fejl, her har de lavet noget, som ikke var noget værd, og derfor havde de heller ikke nogen rimelig Grund til at kæmpe for Bevarelsen af det, saaledes som

det ærede Medlem trods sin egen Argumentation i Dag har gjort.

Handelsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Slebsager har paa ny rettet Spørgsmaal til mig. Det ærede Medlem spurgte, om jeg var en Tilhænger af, at man kan tillægge uberettigede kollektive Aftaler Retsvirkning, og han spurgte om, hvorvidt jeg var Tilhænger eller ej af, at en uberettiget Boykøtning er tilladt. Jeg har i Virkeligheden svaret det ærede Medlem herpaa, og naar det ærede Medlem ikke vil tage Svaret for udtømmende nok eller gyldigt, er det en Sag for sig, det kan jeg ikke gøre for, jeg har givet det ærede Medlem Svar gennem de Bemærkninger, som jeg har gjort.

Det ærede Medlem skylder mig Svar paa, hvad Ordet „uberettiget“ betyder. Jeg har spurgt det ærede Medlem om, hvad han forstaar ved dette Ord, saaledes som det er anvendt i Lovens § 1 og § 3. Det har det ærede Medlem ikke svaret paa, og det skal han nok vogte sig for at svare paa. Det ærede Medlem skal nok vogte sig for at give nogen Definition af, hvad Meningen er med § 1 og § 3 i de konkrete Tilfælde, der kan opstilles. Det er netop det, der gør Loven saa urimelig. Dens Tendens er uomtvistelig, men dens enkelte Paragraffers Bestemmelser er uklare og vil derfor absolut føre til Vilkaarlighed i Domfældelsen.

Det er det, en Højesteretsdommer, jeg har citeret, har givet Udtryk for allerede i 1927 ved at sige, at man skal give klare Love, klare Bestemmelser i Paragrafferne, som Dommerne skal dømme efter, man skal ikke give saadanne Bestemmelser som dem, der staar i denne Lovs § 1 og § 3, og saa sige til Dommerne: Nu kan I selv finde ud af, hvad Meningen er med det Ord, der er anvendt i de to Paragraffer, Ordet „uberettiget“.

Jeg kan derfor ikke svare det ærede Medlem paa anden Maade, end jeg allerede har svaret, og jeg kan heller ikke tænke mig, at det ærede Medlem har ventet at faa noget Svar udover det, jeg her har fremført. Det ærede Medlem har formentlig tænkt, at han kunde paa en eller anden Maade stille mig i en vanskelig Situation med at svare paa det, han har spurgt om, men det ærede Medlem maa virkelig undskylde, indtil jeg har faaet Klarhed over det, som er en Nødvendighed for at kunne besvare det ærede Medlems Spørgsmaal, maa jeg henholde mig